

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 38

Rozeslána dne 11. prosince 2017

Cena Kč 113,-

O B S A H:

72. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy Rady Evropy o prevenci terorismu
 73. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatkového protokolu k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu
 74. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 58/2017 Sb. m. s. o skutečnostech k provádění Dohody mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže
 75. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o výpovědi Smlouvy o zdanění příjmů z úspor a jejího prozatímního provádění mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím se zřetelem na Nizozemské Antily ve vztahu ke karibské části Nizozemska (ostrovy Bonaire, Sint Eustatius a Saba)
-

72**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. května 2005 byla ve Varšavě otevřena k podpisu Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 15. listopadu 2016.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 21. září 2017.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 23 odst. 3 dne 1. června 2007. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 4 téhož článku dne 1. ledna 2018.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

**COUNCIL OF EUROPE CONVENTION
ON THE PREVENTION OF TERRORISM**

Warsaw/Varsovie, 16.V.2005

Council of Europe Treaty Series
Série des traités du Conseil de l'Europe / **196**

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particular, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for terrorism;

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and their families;

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention, by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature, and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not prevented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other provisions of international law, including, where applicable, international humanitarian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a country or an international organisation;

Have agreed as follows:

Article 1 – Terminology

- 1 For the purposes of this Convention, “terrorist offence” means any of the offences within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the Appendix.
- 2 On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

Article 2 – Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 3 – National prevention policies

- 1 Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.
- 2 Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, inter alia :
 - a exchanging information ;
 - b improving the physical protection of persons and facilities ;
 - c enhancing training and coordination plans for civil emergencies.
- 3 Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.
- 4 Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

Article 4 – International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

Article 5 – Public provocation to commit a terrorist offence

- 1 For the purposes of this Convention, “public provocation to commit a terrorist offence” means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6 – Recruitment for terrorism

- 1 For the purposes of this Convention, “recruitment for terrorism” means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7 – Training for terrorism

- 1 For the purposes of this Convention, “training for terrorism” means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 8 – Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

Article 9 – Ancillary offences

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:

- a Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - b Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - c Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - i be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or
 - ii be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.
- 2 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

Article 10 – Liability of legal entities

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.
- 2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.
- 3 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

Article 11 – Sanctions and measures

- 1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.
- 2 Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.
- 3 Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 12 – Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 13 – Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, inter alia, financial assistance and compensation for victims of terrorism and their close family members.

Article 14 – Jurisdiction

- 1 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention :
 - a when the offence is committed in the territory of that Party ;
 - b when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party ;
 - c when the offence is committed by a national of that Party.
- 2 Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention :
 - a when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party ;
 - b when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party ;
 - c when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act ;
 - d when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party ;
 - e when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.
- 3 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.
- 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.
- 5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Article 15 – Duty to investigate

- 1 Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.
- 2 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.
- 3 Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:
 - a communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
 - b be visited by a representative of that State;
 - c be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.
- 4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
- 5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

Article 16 – Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 17 – International co-operation in criminal matters

- 1 Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.
- 2 Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Parties shall co-operate with each other to the fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.

- 4 Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

Article 18 – Extradite or prosecute

- 1 The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.
- 2 Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 19 – Extradition

- 1 The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.
- 2 When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.
- 3 Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.
- 4 Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.
- 5 The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 20 – Exclusion of the political exception clause

- 1 None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.
- 2 Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.
- 3 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
- 4 A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this Article in so far as it has itself accepted it.
- 5 The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.
- 6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.
- 7 Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.

The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

Article 21 – Discrimination clause

- 1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.
- 2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.
- 3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 22 – Spontaneous information

- 1 Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.
- 2 The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.
- 3 The Party receiving the information shall be bound by those conditions.
- 4 However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it

receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 23 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.
- 2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 24 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 25 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the

month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 26 – Effects of the Convention

- 1 The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:
 - European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);
 - Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 17 March 1978 (ETS No. 99);
 - Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 8 November 2001 (ETS No. 182);
 - Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 15 May 2003 (ETS No. 190).
- 2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
- 3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.
- 4 Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a Party and individuals under international law, including international humanitarian law.
- 5 The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 27 – Amendments to the Convention

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.
- 2 Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.

- 4 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.
- 5 The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 6 Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 28 – Revision of the Appendix

- 1 In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 2 After having consulted the non-member Parties, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of the Council of Europe of any objection to the entry into force of the amendment in respect of that Party.
- 3 If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 4 If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it notifies the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

Article 29 – Settlement of disputes

In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties to the dispute, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 30 – Consultation of the Parties

- 1 The Parties shall consult periodically with a view to:
 - a making proposals to facilitate or improve the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems and the effects of any declaration made under this Convention;

- b formulating its opinion on the conformity of a refusal to extradite which is referred to them in accordance with Article 20, paragraph 8;
 - c making proposals for the amendment of this Convention in accordance with Article 27;
 - d formulating their opinion on any proposal for the amendment of this Convention which is referred to them in accordance with Article 27, paragraph 3;
 - e expressing an opinion on any question concerning the application of this Convention and facilitating the exchange of information on significant legal, policy or technological developments.
- 2 The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.
 - 3 The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 31 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 32 – Notification

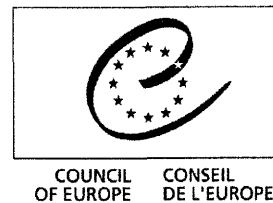
The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 23;
- d any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

PŘEKLAD

**Úmluva Rady Evropy
o prevenci terorismu**

Varšava, 16. 5. 2005

Členské státy Rady Evropy a další signatáři této Úmluvy

uvědomující si, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

uznávající význam posilování spolupráce s ostatními smluvními stranami této Úmluvy;

přejíce si přijetí účinných opatření k předcházení terorismu a zejména boji proti veřejnému podněcování ke spáchání teroristických trestných činů a proti náboru a výcviku k terorismu;

vědomi si vážného znepokojení zapříčiněného teroristickými trestnými činy a narůstající hrozbou terorismu;

vědomi si znepokojivé situace, které čelí oběti terorismu, a v této souvislosti potvrzující jejich hlubokou solidaritu s oběťmi terorismu a jejich rodinami;

uznávající, že teroristické trestné činy a trestné činy uvedené v této Úmluvě spáchané kýmkoli, nejsou za žádných okolností ospravedlnitelné na základě politických, filozofických, ideologických, rasových, etnických, náboženských nebo podobných motivů, a připomínajíce povinnost všech smluvních stran předcházet těmto činům, a pokud jim není zabráněno, postihovat a zabezpečit, aby byly potrestány sankcemi, které zohledňují jejich závažný charakter;

připomínajíce potřebu posílit boj proti terorismu a potvrzující, že všechna opatření přijatá za účelem předcházení teroristickým trestným činům a jejich potlačování musí být v souladu s platným právem a musí respektovat demokratické hodnoty, lidská práva a základní svobody, tak jako i ostatní zásady mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva tam, kde je to vhodné;

uznávající, že tato Úmluva nemá v úmyslu zasahovat do zásad vztahujících se na svobodu projevu a svobodu sdružování;

připomínajíce, že teroristické trestné činy mají za účel ze své povahy nebo kontextu vážně zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci činit nebo se zdržet jakéhokoli jednání nebo závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální zřízení země nebo mezinárodní organizace;

se dohodli na následujícím:

Článek 1 **Terminologie**

1. Pro účely této Úmluvy se „teroristickým trestným činem“ rozumí jakýkoli čin v rámci rozsahu a definice určené jednou ze smluv uvedených v příloze.

2. Při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu stát či Evropské společnosti, nejsou-li smluvní stranou smlouvy uvedené v příloze, mohou prohlásit, že při použití této Úmluvy se pro dotčenou smluvní stranu smlouva nebude považovat za součást přílohy. Toto prohlášení ztrácí platnost poté, co smlouva vstoupí v platnost pro smluvní stranu, která takové prohlášení učinila a která informuje generálního tajemníka Rady Evropy o jejím vstupu v platnost.

Článek 2

Účel

Účelem této Úmluvy je zvýšit úsilí smluvních stran při prevenci terorismu a jeho negativních dopadů na plné požívání lidských práv, především práva na život, jak přijímáním opatření na vnitrostátní úrovni, tak prostřednictvím mezinárodní spolupráce s náležitým ohledem na existující platné mnohostranné nebo dvoustranné smlouvy či dohody mezi smluvními stranami.

Článek 3

Národní politiky prevence

1. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření zejména v oblasti vzdělávání orgánů činných v trestním řízení a ostatních orgánů a v oblastech výchovy, kultury, informací, médií a zvyšování povědomí veřejnosti s cílem předcházet teroristickým trestným činům a jejich negativním vlivům při dodržování lidských práv tak, jak je to stanoveno v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a dalších závazcích podle mezinárodního práva, pokud jsou pro smluvní stranu závazné.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná pro zlepšení a rozvoj spolupráce mezi národními orgány s cílem předcházet teroristickým trestným činům a jejich negativním dopadům, kromě jiného:

- a) výměnou informací;
- b) zlepšováním fyzické ochrany osob a zařízení;
- c) posilováním vzdělávacích a koordinačních plánů civilní ochrany.

3. Každá smluvní strana podpoří toleranci posilováním mezináboženského a mezikulturního dialogu, tam kde je to vhodné, který bude podle potřeby zahrnovat nevládní organizace a jiné prvky občanské společnosti s cílem zabránit napětí, které může přispívat k páchání teroristických činů.

4. Každá smluvní strana se bude snažit podporovat veřejné povědomí o existenci, příčinách, závažnosti a hrozbě představované teroristickými trestnými činy a trestnými činy uvedenými v této Úmluvě, a zváží výzvu veřejnosti na poskytnutí konkrétní specifické pomoci svým příslušným orgánům, která může přispět k předcházení teroristickým trestným činům a trestným činům uvedeným v této Úmluvě.

Článek 4

Mezinárodní spolupráce při prevenci

Smluvní strany si dle potřeby a s náležitým ohledem na jejich schopnosti pomáhají a navzájem se podporují s cílem posílit svou schopnost předcházet páchání teroristických trestných činů, a to i prostřednictvím výměny informací a praktických zkušeností, stejně tak i prostřednictvím vzdělávání a jiného společného úsilí preventivního charakteru.

Článek 5

Veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu

1. Pro účely této Úmluvy se „veřejným podněcováním ke spáchání teroristického trestného činu“ rozumí rozšiřování nebo jiné zpřístupnění zprávy veřejnosti s úmyslem podnítit spáchání

teroristického trestného činu, pokud toto jednání, přímo či nepřímo obhajující teroristické trestné činy způsobí nebezpečí, že může být spáchán jeden či více takových trestných činů.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, jak je uvedeno v odst. 1, bylo trestným činem podle vnitrostátního právního řádu, pokud bylo spácháno protiprávně a úmyslně.

Článek 6 **Nábor teroristů**

1. Pro účely této Úmluvy se “nábořem teroristů” rozumí získávání jiné osoby pro spáchání nebo účast na spáchání teroristického trestného činu nebo proto, aby se přidala k organizaci nebo ke skupině osob za účelem spoluúčasti na spáchání jednoho či více teroristických trestných činů organizací nebo skupinou osob.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby nábor teroristů, jak je uveden v odst. 1, byl trestným činem podle vnitrostátního právního řádu, pokud je spáchán protiprávně a úmyslně.

Článek 7 **Výcvik k terorismu**

1. Pro účely této Úmluvy se “výcvikem teroristů” rozumí poskytování pokynů ohledně výroby či používání výbušnin, střelných zbraní nebo jiných zbraní nebo škodlivých a nebezpečných látek, anebo při jiných specifických metodách nebo technikách pro účely spáchání nebo spoluúčasti na spáchání teroristického trestného činu s vědomím, že poskytnuté znalosti se použijí pro tento účel.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby výcvik k terorismu, jak je uveden v odst. 1, byl trestným činem podle vnitrostátního právního řádu, pokud je spáchán protiprávně a úmyslně.

Článek 8 **Irelevance spáchání teroristického trestného činu**

Aby byl skutek uvedený v člancích 5 až 7 této Úmluvy považován za trestný čin, není nutné, aby byl teroristický trestný čin spáchán.

Článek 9 **Vedlejší trestné činy**

1. Každá smluvní strana přijme opatření nezbytná k tomu, aby podle jejího vnitrostátního právního řádu byly trestné tyto činy:

- a) účast jako spolupachatel na trestném činu stanoveném v člancích 5 až 7 této Úmluvy,
- b) organizování či řízení ostatních při páčání trestného činu stanoveného v člancích 5 až 7 této Úmluvy,

- c) přispění ke spáchání jednoho nebo více trestných činů uvedených v člancích 5 až 7 této Úmluvy skupinou osob vedených společným úmyslem. Takové přispění musí být úmyslné, a být:
- i. konané buď s cílem podporovat trestnou činnost, nebo trestný úmysl skupiny, pokud tato činnost nebo úmysl zahrnuje spáchání trestného činu uvedeného v člancích 5 až 7 této Úmluvy, nebo
 - ii. konané s vědomím záměru skupiny spáchat trestný čin uvedený v člancích 5 až 7 této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana přijme v souladu s vnitrostátním právním řádem taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby byla zavedena trestnost pokusu trestných činů uvedených v člancích 6 – 7 této Úmluvy.

Článek 10 **Odpovědnost právnických osob**

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se zásadami svého právního řádu opatření nezbytná k zavedení odpovědnosti právnických osob za účast na trestných činech stanovených v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy.
2. Podle zásad právního řádu smluvní strany může být odpovědnost právnických osob trestní, civilní či správní.
3. Tato odpovědnost nemá vliv na trestní odpovědnost fyzických osob, které spáchaly trestný čin.

Článek 11 **Sankce a opatření**

1. Každá smluvní strana přijme opatření nezbytná k tomu, aby trestné činy uvedené v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy byly potrestány účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.
2. Předcházející pravomocná odsouzení vynesená cizími státy za trestné činy uvedené v této Úmluvě mohou být v rozsahu stanoveném vnitrostátním právním řádem zohledněna pro účely určení trestu v souladu s vnitrostátním právním řádem.
3. Každá smluvní strana zabezpečí, aby právnické osoby odpovědné v souladu s čl. 10 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním nebo netrestním sankcím, včetně peněžitých trestů.

Článek 12 **Podmínky a ujištění**

1. Každá smluvní strana zajistí, aby se zavedení, výkon a uplatňování trestnosti jednání uvedeného v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy uskutečnilo za současného dodržování lidských práv, zejména práva na svobodu projevu, svobodu sdružování a svobodu náboženského vyznání, jak je uvedeno v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a jiných závazcích podle mezinárodního práva, pokud jsou pro smluvní stranu účinné.
2. Zavedení, výkon a uplatňování trestnosti jednání uvedeného v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy by mělo dále podléhat principu proporcionality s přihlédnutím k legitimně sledovaným cílům a jejich

potřebnosti v demokratické společnosti, s vyloučením jakýchkoli forem svévole nebo diskriminačního či rasistického zacházení.

Článek 13

Ochrana, odškodnění a podpora obětem terorismu

Každá smluvní strana přijme opatření potřebná k ochraně a podpoře obětí terorismu, který byl spáchán na jejím území. Tato opatření mohou zahrnovat, za využití vhodných národních systémů a v souladu s vnitrostátním právním řádem, finanční pomoc a odškodnění obětí terorismu a jejich blízkých rodinných příslušníků.

Článek 14

Působnost

1. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která budou nezbytná k tomu, aby rozsah působnosti zahrnoval trestné činy podle této Úmluvy:

- a) pokud je trestný čin spáchán na území této smluvní strany;
- b) pokud je trestný čin spáchán na palubě lodi plavící se pod vlajkou této smluvní strany nebo na palubě letadla registrovaného podle právních předpisů této smluvní strany;
- c) pokud je trestný čin spáchán státním příslušníkem této smluvní strany.

2. Každá smluvní strana může určit svou působnost k trestným činům uvedených v této Úmluvě:

- a) pokud trestný čin měl za cíl či vyústil ve spáchání trestného činu uvedeného v čl. 1 této Úmluvy na území nebo proti státnímu příslušníkovi této smluvní strany;
- b) pokud trestný čin měl za cíl či vyústil ve spáchání trestného činu uvedeného v čl. 1 této Úmluvy proti státnímu či vládnímu zařízení této smluvní strany v zahraničí, včetně diplomatických či konzulárních prostor;
- c) pokud trestný čin měl za cíl či vyústil ve spáchání trestného činu uvedeného v čl. 1 této Úmluvy a byl spáchán s úmyslem donutit tuto smluvní stranu konat či zdržet se jakéhokoli konání;
- d) pokud je trestný čin spáchán osobou bez státní příslušnosti, která má své obvyklé bydliště na území této smluvní strany;
- e) pokud je trestný čin spáchán na palubě letadla, které je provozováno vládou smluvní strany.

3. Každá smluvní strana přijme opatření nezbytná k určení její působnosti k trestným činům uvedeným v této Úmluvě v případě, že údajný pachatel se nachází na jejím území a nevydá ho smluvní straně, jejíž působnost je založena na zásadě působnosti existující také v právním řádu dožádané smluvní strany.

4. Tato Úmluva nevylučuje trestní působnost vykonávanou v souladu s vnitrostátním právním řádem.

5. Pokud více než jedna smluvní strana dovozuje působnost ve vztahu k údajným trestným činům podle této Úmluvy, dotčené smluvní strany budou konzultovat tuto otázku s cílem zvolení nejvhodnějšího místa stíhání.

Článek 15 **Povinnost vyšetřovat**

1. Po získání informace, že osoba, která spáchala, nebo je podezřelá ze spáchání trestného činu uvedeného v této Úmluvě, se může nacházet na jejím území, přijme dotčená smluvní strana opatření podle vnitrostátního právního řádu nezbytná k vyšetření skutečností obsažených v informaci.

2. Na základě přesvědčení, že to okolnosti odůvodňují, přijme smluvní strana, na jejímž území se pachatel nebo údajný pachatel nachází, přiměřená opatření podle vnitrostátního právního řádu, aby zajistila přítomnost této osoby pro účely trestního stíhání či vydání.

3. Každá osoba, vůči níž jsou přijímána opatření uvedená v odst. 2, je oprávněna:

a) bezodkladně komunikovat s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je státním občanem, nebo který je jinak oprávněn chránit práva této osoby, nebo pokud se jedná o osobu bez státní příslušnosti, se zástupcem státu, na jehož území má obvyklé bydliště;

b) být navštívena zástupcem tohoto státu;

c) být informována o svých právech podle písm. a) a b).

4. Práva uvedená v odst. 3 jsou vykonávána v souladu se zákony a právními normami smluvní strany, na jejímž území se pachatel nebo údajný pachatel nachází, za podmínky, že tyto zákony a právní normy plně umožní dosažení cílů, pro které jsou práva podle odst. 3 přiznána.

5. Ustanovení odst. 3 a 4 nemají vliv na právo kterékoli smluvní strany uplatňující působnost podle čl. 14 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. d) přizvat Mezinárodní výbor Červeného kříže s cílem navštívit údajného pachatele a komunikovat s ním.

Článek 16 **Neuplatňování Úmluvy**

Tato Úmluva se neuplatní, pokud je jakýkoli z trestných činů stanovených v souladu s čl. 5 až 7 a čl. 9 spáchaný na území jednoho státu, údajný pachatel je státním příslušníkem tohoto státu a nachází se na jeho území a žádný stát nemá na základě čl. 14 odst. 1 nebo 2 této Úmluvy působnost, přičemž ustanovení čl. 17 a čl. 20 až 22 této Úmluvy se v těchto případech uplatní přiměřeně.

Článek 17 **Mezinárodní spolupráce v trestních věcech**

1. Smluvní strany si navzájem v nejvyšší možné míře poskytují pomoc při vyšetřování nebo trestním řízení, nebo při extradičním řízení v souvislosti s trestnými činy stanovenými v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy, včetně pomoci při získávání důkazů, kterými disponují, potřebných pro řízení.

2. Smluvní strany vykonávají své povinnosti podle odst. 1 v souladu se smlouvami či jinými dohodami o vzájemné právní pomoci, kterými jsou navzájem vázané. Při neexistenci takových

smluv či dohod si smluvní strany navzájem poskytnou pomoc v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem.

3. Smluvní strany spolu v nejvyšší možné míře spolupracují podle příslušných zákonů, smluv, dohod a ujednání dožádané smluvní strany při vyšetřování nebo trestním řízení v souvislosti s trestnými činy, za které odpovídá právnická osoba v souladu s čl. 10 této Úmluvy v dožadující smluvní straně.

4. Každá smluvní strana zváží zavedení dodatečných mechanismů pro výměnu informací nebo důkazů s ostatními smluvními stranami, které jsou potřebné pro určení trestní, civilní či správní odpovědnosti podle čl. 10.

Článek 18 **Vydat či stíhat**

1. V případě, že má smluvní strana, na jejímž území se údajný pachatel nachází, působnost v souladu s článkem 14 a tuto osobu nevydá, je povinna bezodkladně a bez ohledu na to, zda byl trestný čin spáchaný na jejím území nebo ne, postoupit věc příslušným orgánům pro účely trestního řízení na základě postupu v souladu s právním řádem této smluvní strany. Tyto orgány rozhodují stejným způsobem jako v případě jiného závažného trestného činu podle právního řádu této smluvní strany.

2. Pokud vnitrostátní právní řád smluvní strany umožňuje vydat či jinak předat jejího státního příslušníka pouze pod podmínkou, že tato osoba bude této smluvní straně navracena, aby vykonala trest uložený v soudním řízení či řízení, pro které bylo o vydání či předání osoby žádáno, a tato smluvní strana a smluvní strana žádající o vydání osoby souhlasí s takovým postupem a ostatními podmínkami, které považují za přiměřené, je toto podmíněné vydání či předání dostatečné pro splnění povinnosti v odst. 1.

Článek 19 **Vydání**

1. Trestné činy ustavené v člancích 5 až 7 a v článku 9 této Úmluvy se považují za extradiční trestné činy zahrnuté v každé smlouvě o vydávání uzavřené mezi smluvními stranami před vstupem této Úmluvy v platnost. Smluvní strany se zavazují zahrnout tyto trestné činy jako extradiční trestné činy do každé smlouvy o vydávání, kterou mezi sebou následně uzavřou.

2. Pokud smluvní strana, která podmiňuje vydání existencí smlouvy, dostane žádost o vydání od jiné smluvní strany, se kterou není vázána smlouvou o vydávání, může dožádaná strana, pokud se tak rozhodne, považovat tuto Úmluvu za právní základ pro vydání pro trestné činy uvedené v člancích 5 až 7 a článku 9 této Úmluvy. Vydání podléhá dalším podmínkám stanoveným právním řádem dožádané smluvní strany.

3. Smluvní strany, které nepodmiňují vydání existencí smlouvy, mezi sebou uznají trestné činy stanovené v člancích 5 až 7 a článku 9 za extradiční trestné činy podle podmínek stanovených právním řádem dožádané smluvní strany.

4. Pokud je to potřebné, trestné činy stanovené v člancích 5 až 7 a článku 9 této Úmluvy se mezi smluvními stranami pro účely vydání považují za spáchané nejen v místě, kde se staly, ale také na území smluvních stran, které si založily působnost v souladu s článkem 14.

5. Ustanovení smluv a dohod o vydávání uzavřených mezi smluvními stranami, týkající se trestných činů stanovených v člancích 5 až 7 a článku 9 této Úmluvy, se mezi smluvními stranami považují za změněné v rozsahu, v jakém nejsou v souladu s touto Úmluvou.

Článek 20

Vyloučení doložky politické výjimky

1. Žádný z trestných činů ustavených v čl. 5 až 7 a čl. 9 této Úmluvy se pro účely vydání či vzájemné právní pomoci nepovažuje za politický trestný čin, trestný čin související s politickým trestným činem nebo za politicky motivovaný trestný čin. Žádost o vydání nebo o vzájemnou právní pomoc založená na takovém trestném činu proto nemůže být odmítnuta výlučně z toho důvodu, že se týká politického trestného činu nebo trestného činu souvisejícího s politickým trestným činem, nebo politicky motivovaného trestného činu.

2. Aniž je dotčena aplikace čl. 19 až 23 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z 23. května 1969 na ostatní články této Úmluvy, každý stát či Evropské společenství může při podpisu či při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení či přístupu k této Úmluvě prohlásit, že si vyhrazuje právo neuplatňovat odst. 1 tohoto článku, pokud se týká vydání pro trestné činy podle této Úmluvy. Smluvní strana se zavazuje uplatňovat tuto výhradu individuálně na každý případ na základě řádně odůvodněného rozhodnutí.

3. Každá smluvní strana může úplně či částečně odvolat výhradu, kterou uplatnila podle odst. 2, prostřednictvím prohlášení adresovaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které nabyde platnosti dnem jeho přijetí.

4. Smluvní strana, která uplatnila výhradu podle odst. 2 tohoto článku, se nemůže dožadovat aplikace odst. 1 tohoto článku jinou smluvní stranou; může však, pokud je výhrada částečná či podmíněná, žádat aplikaci tohoto článku v rozsahu, v jakém ho sama přijala.

5. Výhrada je platná pro dobu tří let ode dne vstupu v platnost této Úmluvy pro dotčenou smluvní stranu. Tato výhrada však může být obnovena na stejně dlouhá období.

6. Generální tajemník Rady Evropy zašle 12 měsíců přede dnem uplynutí platnosti výhrady dotčené smluvní straně oznámení o uplynutí její platnosti. Smluvní strana oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy nejpozději tři měsíce před uplynutím platnosti, že potvrzuje, pozměňuje či stahuje svou výhradu. Pokud smluvní strana oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že svou výhradu potvrzuje, poskytne důvody vysvětlující toto potvrzení. V případě absence oznámení dotčenou smluvní stranou, informuje generální tajemník Rady Evropy tuto smluvní stranu, že se její výhrada považuje za automaticky prodlouženou na období šesti měsíců. Pokud dotčená smluvní strana neoznámí své rozhodnutí potvrdit nebo upravit svou výhradu před uplynutím této lhůty, platnost výhrady končí.

7. Pokud smluvní strana po přijetí žádosti o vydání od jiné smluvní strany nevydá osobu na základě této výhrady, bezodkladně a bezvýjimečně předloží případ svým orgánům příslušným k podání obžaloby, pokud se dožadující a dožádaná strana nedohodnou jinak. Orgány příslušné k podání obžaloby v dožádané straně, přijmou své rozhodnutí stejným způsobem jako v případě zvlášť závažného trestného činu podle práva této strany. Dožádaná smluvní strana bezodkladně oznámí konečný výsledek řízení dožadující smluvní straně a generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který ho předloží Konferenci smluvních stran ustanovené v čl. 30.

8. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti o vydání na základě této výhrady se bezodkladně poskytne dožadující smluvní straně. Pokud nebylo v dožádané smluvní straně v přiměřeném čase přijato žádné soudní rozhodnutí ve věci podle odst. 7, může dožadující smluvní strana tuto skutečnost

oznámit generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který předloží záležitost Konferenci smluvních stran ustanovené podle čl. 30. Tato Konference posoudí záležitost a vydá stanovisko o souladu zamítnutí s Úmluvou a předloží ho Výboru ministrů pro účely vydání prohlášení. Při výkonu funkcí podle tohoto odstavce, zasedá Výbor ministrů ve složení omezeném na smluvní strany.

Článek 21

Ustanovení o diskriminaci

1. Žádné ustanovení této Úmluvy nebude interpretováno jako zavedení povinnosti vydat či poskytnout vzájemnou právní pomoc, pokud dožádaná smluvní strana má oprávněné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro trestné činy stanovené v čl. 5 až 7 a čl. 9 nebo o vzájemnou právní pomoc v souvislosti s těmito trestnými činy byla předložená pro účely trestního stíhání nebo potrestání osoby na základě její rasy, víry, národnosti, etnického původu či politického přesvědčení nebo že by vyhovění žádosti způsobilo této osobě újmu na základě kteréhokoli z těchto důvodů.

2. Žádné ustanovení této Úmluvy nebude interpretováno jako zavedení povinnosti vydat, pokud osobě, o jejíž vydání se žádá, hrozí, že bude vystavená mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

3. Žádné ustanovení této Úmluvy nebude interpretováno jako zavedení povinnosti vydat, pokud osobě, o jejíž vydání se žádá, hrozí, že by jí mohl být uložen trest smrti, nebo pokud právní řád dožádané smluvní strany nepřipouští trest odnětí svobody na doživotí, trest odnětí svobody na doživotí bez možnosti podmíněného propuštění, ledaže je podle platných smluv o vydávání dožádaná smluvní strana povinná vydat osobu, pokud dožadující smluvní strana poskytne ujištění, které dožádaná smluvní strana považuje za dostatečné, že trest smrti nebude uložený, nebo pokud bude uložený, nebude vykonaný, nebo že této osobě nebude uložený trest odnětí svobody na doživotí bez možnosti podmíněného propuštění.

Článek 22

Spontánní informace

1. Aniž je dotčeno jejich vyšetřování či trestní řízení, mohou příslušné orgány smluvní strany bez předcházející žádosti poskytnout příslušným orgánům jiné smluvní strany informace získané v rámci jejich vyšetřování, pokud se domnívají, že poskytnutí těchto informací by mohlo pomoci smluvní straně přijímající informace zahájit či vést vyšetřování nebo trestní řízení nebo by mohlo vést k podání žádosti touto smluvní stranou podle této Úmluvy.

2. Smluvní strana poskytující informace může podle svého právního řádu stanovit smluvní straně přijímající informace podmínky použití těchto informací.

3. Smluvní strana přijímající informace je těmito podmínkami vázána.

4. Každá smluvní strana však může kdykoli prohlášením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínkami stanovenými smluvní stranou poskytující informace podle odst. 2, ledaže dostane dopředu oznámení o charakteru poskytované informace a souhlasí s jejím poskytnutím.

Článek 23

Podpis a vstup v platnost

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy, Evropskému společenství a nečlenskými státy, které se podílely na jejím vypracování.
2. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí či schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí či schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
3. Tato Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne, ke kterému šest signatářů, z nichž alespoň čtyři jsou členskými státy Rady Evropy, vyjádřilo souhlas být vázáno Úmluvou v souladu s ustanovením odst. 2.
4. Pro každého signatáře, který následně vyjádří svůj souhlas být jí vázán, vstoupí Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne vyjádření souhlasu být touto Úmluvou vázán v souladu s ustanovením odst. 2.

Článek 24

Přístup k Úmluvě

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost, může Výbor ministrů Rady Evropy po projednání a po dosažení jednomyslného souhlasu smluvních stran vyzvat kterýkoli stát, který není členským státem Rady Evropy a který se nepodílel na jejím vypracování, aby přistoupil k této Úmluvě. Rozhodnutí bude přijato většinou stanovenou v čl. 20 písm. d) Statutu Rady Evropy jednomyslným hlasováním zástupců smluvních stran oprávněných zasedat ve Výboru ministrů.
2. Pro každý stát přistupující k Úmluvě podle odst. 1 vstoupí Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 25

Územní působnost

1. Každý stát nebo Evropské společenství může při podpisu či uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení či přístupu určit jedno či více území, na která se bude tato Úmluva vztahovat.
2. Každá smluvní strana může kdykoli pozdějším prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit platnost této Úmluvy na jakékoli další území uvedené v tomto prohlášení. Ve vztahu k tomuto území vstoupí Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne přijetí takového prohlášení generálním tajemníkem Rady Evropy.
3. Každé prohlášení učiněné podle předcházejících dvou odstavců může být, ve vztahu ke kterémukoli území v něm uvedenému, odvoláno oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Odvolání prohlášení vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem Rady Evropy.

Článek 26 Účinky Úmluvy

1. Tato Úmluva doplňuje platné mnohostranné či dvoustranné smlouvy či dohody mezi smluvními stranami, včetně ustanovení těchto úmluv Rady Evropy:

- Evropská úmluva o vydávání, otevřena k podpisu v Paříži dne 13. prosince 1957 (ETS č.24),
- Evropská úmluva o vzájemné právní pomoci v trestních věcech, otevřena k podpisu ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 (ETS č.30),
- Evropská úmluva o potlačování terorismu, otevřena k podpisu ve Štrasburku dne 27. ledna 1977 (ETS č. 90),
- Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci v trestních věcech, otevřený k podpisu ve Štrasburku dne 17. března 1978 (ETS č.99),
- Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci v trestních věcech, otevřený k podpisu ve Štrasburku dne 8. listopadu 2001 (ETS č. 182),
- Protokol, kterým se mění a doplňuje Evropská úmluva o potlačování terorismu, otevřený k podpisu ve Štrasburku dne 15. května 2003 (ETS č.190).

2. Pokud dvě či více smluvních stran uzavřely dohodu či smlouvu o otázkách upravených v této Úmluvě či jinak upravily své vztahy v těchto otázkách, či pokud tak v budoucnu učiní, jsou také oprávněné uplatňovat takovou dohodu či smlouvu nebo řídit se takto upraveným vztahem. Pokud si však smluvní strany založí své vztahy v otázkách uvedených v této Úmluvě jinak, než jak jsou v ní upraveny, učiní tak způsobem, který není v rozporu s cíli a zásadami této Úmluvy.

3. Smluvní strany, které jsou členy Evropské unie, uplatňují ve svých vzájemných vztazích předpisy Společenství a Evropské unie v rozsahu, v němž předpisy Společenství a Evropské unie pro konkrétní dotčený předmět existují a jsou platné pro konkrétní případ, aniž by byl dotčený účel a cíl této Úmluvy a aniž by bylo dotčeno její plné uplatňování jinými smluvními stranami.

4. Žádné ustanovení této Úmluvy nemá vliv na jiná práva, závazky a odpovědnost smluvních stran a jednotlivců podle mezinárodního práva, včetně mezinárodního humanitárního práva.

5. Činnosti ozbrojených sil během ozbrojeného konfliktu ve smyslu mezinárodního humanitárního práva podle podmínek stanovených tímto právem, se neřídí touto Úmluvou a aktivity vojenských sil smluvní strany při výkonu jejich úředních povinností se, vzhledem k tomu, že se řídí jinými předpisy mezinárodního práva, neřídí touto Úmluvou.

Článek 27 Změny Úmluvy

1. Změny této Úmluvy může navrhnout každá smluvní strana, Výbor ministrů Rady Evropy nebo Konference smluvních stran.

2. Každý návrh změny oznámí smluvním stranám generální tajemník Rady Evropy.

3. Každá změna navržená smluvní stranou či Výborem ministrů se navíc oznámí Konferenci smluvních stran, která předloží Výboru ministrů své stanovisko k navržené změně.

4. Výbor ministrů posoudí navrženou změnu a každé stanovisko předložené Konferencí smluvních stran a může schválit změnu.
5. Text každé změny schválené Výborem ministrů v souladu s odst. 4 se předloží smluvním stranám k přijetí.
6. Každá změna schválená v souladu s odst. 4 vstoupí v platnost třicátý den ode dne, kdy všechny smluvní strany informovaly generálního tajemníka o jejím přijetí.

Článek 28 **Revize přílohy**

1. Změny a aktualizace seznamu mezinárodních smluv v příloze mohou být navrženy každou smluvní stranou nebo Výborem ministrů. Tyto návrhy na změnu a doplnění se týkají jen univerzálních smluv uzavřených v rámci Organizace spojených národů týkající se výslovně mezinárodního terorismu, které již vstoupily v platnost. Generální tajemník Rady Evropy je oznámí státům, které jsou smluvními stranami.
2. Po projednání navržené změny s nečlenskými smluvními stranami, může změnu přijmout Výbor ministrů většinou stanovenou v čl. 20 písm. d) Statutu Rady Evropy. Změna vstoupí v platnost uplynutím jednoho roku ode dne, kdy byla předložena smluvním stranám. Během této lhůty může každá smluvní strana oznámit generálnímu tajemníkovi Rady Evropy jakékoli námitky ke vstupu změny v platnost ve vztahu k této smluvní straně.
3. Pokud jedna třetina smluvních stran oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy námitku ke vstupu změny v platnost, změna v platnost nevstoupí.
4. Pokud oznámí generálnímu tajemníkovi námitku méně než jedna třetina smluvních stran, změna vstoupí v platnost pro ty smluvní strany, které námitku neoznámily.
5. Jakmile vstoupí změna v platnost v souladu s odst. 2 a smluvní strana oznámí svou námitku, vstoupí tato změna pro dotčenou stranu v platnost první den měsíce následujícího po dni, kdy generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámí její přijetí.

Článek 29 **Řešení sporů**

V případě sporu mezi smluvními stranami, který se týká výkladu či uplatňování této Úmluvy, se smluvní strany budou snažit o urovnání sporu prostřednictvím vyjednávání či jiným mírovým způsobem dle jejich výběru, včetně předložení sporu rozhodčímu soudu, jehož rozhodnutí budou závazná pro smluvní strany sporu, nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru, pokud se na tom dotčené smluvní strany dohodnou.

Článek 30 **Konference smluvních stran**

1. Smluvní strany budou pravidelně uskutečňovat konzultace s cílem:
 - a) předkládání návrhů na ulehčení či zlepšení efektivního využívání a implementace této Úmluvy, včetně identifikace problémů a účinků každého prohlášení učiněného podle této Úmluvy,

- b) formulovat svá stanoviska o souladu odmítnutí vydání, které jim je oznámeno podle čl. 20 odst. 8,
 - c) navrhopvat změny této Úmluvy v souladu s čl. 27,
 - d) formulovat svá stanoviska ke všem návrhům na změnu této Úmluvy, které jim budou oznámeny podle čl. 27 odst. 3,
 - e) vyjadřovat stanovisko ke všem otázkám týkajícím se uplatňování této Úmluvy a ulehčení výměny informací o důležitých otázkách v oblasti vývoje práva, politiky či technologie.
2. Konferenci smluvních stran svolává generální tajemník Rady Evropy, kdykoli to považuje za nutné, a v případě, že většina smluvních stran či Výbor ministrů požádá o její svolání.
3. Sekretariát Rady Evropy pomáhá smluvním stranám při výkonu jejich funkcí podle tohoto článku.

Článek 31 **Výpověď**

1. Každá smluvní strana může kdykoli vypovědět tuto Úmluvu oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
2. Vypovězení nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 32 **Informace**

Generální tajemník Rady Evropy písemně informuje členské státy Rady Evropy, Evropské společenství, nečlenské státy, které se podílely na sjednání této Úmluvy, jakož i každý stát, který přistoupil či byl přizván k přístupu k této Úmluvě, o:

- a) každém podpisu,
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu,
- c) každé datum vstupu této Úmluvy v platnost podle čl. 23,
- d) každém prohlášení podle čl. 1 odst. 2, čl. 22 odst. 4 a čl. 25,
- e) jakémkoliv jiném činu, oznámení nebo sdělení týkajícím se této Úmluvy.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této Úmluvě své podpisy.

Ve Varšavě dne 16. května 2005, v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně platná, a v jednom vyhotovení, které je uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady

Evropy zašle jejich ověřené opisy každému členskému státu Rady Evropy, Evropskému společenství, nečlenským státům, které se podílely na vypracování této Úmluvy, a každému státu, který bude přizván k přístupu k této Úmluvě.

Příloha

1. Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsaná v Haagu dne 16. prosince 1970.
2. Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, uzavřená v Montrealu dne 23. září 1971.
3. Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců, přijatá v New Yorku dne 14. prosince 1973.
4. Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí, přijatá v New Yorku dne 17. prosince 1979.
5. Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů, přijatá ve Vídni dne 3. března 1980.
6. Protokol o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, přijatý v Montrealu dne 24. února 1988.
7. Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby, přijatá v Římě dne 10. března 1988.
8. Protokol o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině, přijatý v Římě dne 10. března 1988.
9. Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků, přijatá v New Yorku dne 15. prosince 1997.
10. Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu, přijatá v New Yorku dne 9. prosince 1999.
11. Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu, přijatá v New Yorku dne 13. dubna 2005.

73**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. října 2015 byl v Rize otevřen k podpisu Dodatkový protokol k Úmluvě Rady Evropy o prevenci terorismu¹⁾.

Jménem České republiky byl Protokol podepsán ve Štrasburku dne 15. listopadu 2016.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky jej ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Protokolu, dne 21. září 2017.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 10 odst. 2 dne 1. července 2017. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 3 téhož článku dne 1. ledna 2018.

Anglické znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

¹⁾ Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu, otevřená k podpisu ve Varšavě dne 16. května 2005, byla vyhlášena pod č. 72/2017 Sb. m. s.

Additional Protocol
to the Council of Europe Convention
on the Prevention of Terrorism

Council of Europe Treaty Series - No. 217

Additional Protocol to the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

Riga, 22.X.2015

The member States of the Council of Europe and the other Parties to the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism (CETS No. 196), signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desiring to further strengthen the efforts to prevent and suppress terrorism in all its forms, both in Europe and globally, while respecting human rights and the rule of law;

Recalling human rights and fundamental freedoms enshrined, in particular, in the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5) and its protocols, as well as in the International Covenant on Civil and Political Rights;

Expressing their grave concern about the threat posed by persons travelling abroad for the purpose of committing, contributing to or participating in terrorist offences, or the providing or receiving of training for terrorism in the territory of another State;

Having regard in this respect to Resolution 2178 (2014) adopted by the Security Council of the United Nations at its 7272nd meeting on 24 September 2014, in particular paragraphs 4 to 6 thereof;

Considering it desirable to supplement the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism in certain respects,

Have agreed as follows:

Article 1 – Purpose

The purpose of this Protocol is to supplement the provisions of the Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism, opened for signature in Warsaw on 16 May 2005 (hereinafter referred to as “the Convention”) as regards the criminalisation of the acts described in Articles 2 to 6 of this Protocol, thereby enhancing the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 2 – Participating in an association or group for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “participating in an association or group for the purpose of terrorism” means to participate in the activities of an association or group for the purpose of committing or contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish “participating in an association or group for the purpose of terrorism”, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 3 – Receiving training for terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “receiving training for terrorism” means to receive instruction, including obtaining knowledge or practical skills, from another person in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish “receiving training for terrorism”, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 4 – Travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “travelling abroad for the purpose of terrorism” means travelling to a State, which is not that of the traveller’s nationality or residence, for the purpose of the commission of, contribution to or participation in a terrorist offence, or the providing or receiving of training for terrorism.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish “travelling abroad for the purpose of terrorism”, as defined in paragraph 1, from its territory or by its nationals, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law. In doing so, each Party may establish conditions required by and in line with its constitutional principles.
- 3 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in this article.

Article 5 – Funding travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “funding travelling abroad for the purpose of terrorism” means providing or collecting, by any means, directly or indirectly, funds fully or partially enabling any person to travel abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4, paragraph 1, of this Protocol, knowing that the funds are fully or partially intended to be used for this purpose.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish the “funding of travelling abroad for the purpose of terrorism”, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6 – Organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism

- 1 For the purpose of this Protocol, “organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism” means any act of organisation or facilitation that assists any person in travelling abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4, paragraph 1, of this Protocol, knowing that the assistance thus rendered is for the purpose of terrorism.
- 2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish “organising or otherwise facilitating travelling abroad for the purpose of terrorism”, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7 – Exchange of information

- 1 Without prejudice to Article 3, paragraph 2, sub-paragraph a, of the Convention and in accordance with its domestic law and existing international obligations, each Party shall take such measures as may be necessary in order to strengthen the timely exchange between Parties of any available relevant information concerning persons travelling abroad for the purpose of terrorism, as defined in Article 4. For that purpose, each Party shall designate a point of contact available on a 24-hour, seven-days-a-week basis.
- 2 A Party may choose to designate an already existing point of contact under paragraph 1.
- 3 A Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another Party on an expedited basis.

Article 8 – Conditions and safeguards

- 1 Each Party shall ensure that the implementation of this Protocol, including the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 2 to 6, is carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of movement, freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights and other obligations under international law.
- 2 The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 2 to 6 of this Protocol should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 9 – Relation between this Protocol and the Convention

The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As between the Parties, all the provisions of the Convention shall apply accordingly, with the exception of Article 9.

Article 10 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by Signatories to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A Signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the sixth instrument of ratification, acceptance or approval, including at least four member States of the Council of Europe.
- 3 In respect of any Signatory which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 11 – Accession to the Protocol

- 1 After the entry into force of this Protocol, any State, which has acceded to the Convention, may also accede to this Protocol or do so simultaneously.
- 2 In respect of any State acceding to the Protocol under paragraph 1 above, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 12 – Territorial application

- 1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Party may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 14 – Notifications

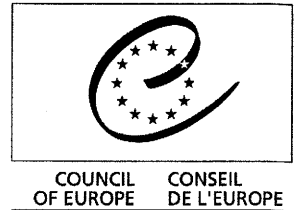
The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Union, the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 10 and 11;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Riga, this 22nd day of October 2015, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Union, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol, and to any State invited to accede to it.

PŘEKLAD

Council of Europe Treaty Series – No. 217

**Dodatkový protokol k Úmluvě Rady
Evropy o prevenci terorismu**

Riga, 22. 10. 2015

Preambule

Členské státy Rady Evropy a ostatní smluvní strany Úmluvy Rady Evropy o prevenci terorismu (CETS No. 196), signatáři tohoto Protokolu,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

přejíce si dále posílit úsilí směřující k předcházení a potlačování terorismu ve všech jeho formách, jak v Evropě, tak i na celém světě při respektování lidských práv a právního státu;

připomínající lidská práva a základní svobody zakotvené především v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (ETS č. 5), v jejích protokolech a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech;

vyjadřující jejich vážné znepokojení nad hrozbou, kterou představují osoby cestující do zahraničí za účelem spáchání teroristických trestných činů, přispění k jejich spáchání nebo za účelem účasti na teroristických trestných činech, jakož i za účelem poskytnutí či podstoupení výcviku k terorismu na území jiného státu;

s ohledem na Rezoluci 2178 (2014) přijatou Radou bezpečnosti Organizace spojených národů na jejím 7272. zasedání dne 24. září 2014, zejména na články 4 až 6 tohoto dokumentu;

považující za žádoucí doplnit v jistých ohledech Úmluvu Rady Evropy o prevenci terorismu,

se dohodli na následujícím:

Článek 1 - Účel

Účelem tohoto Protokolu je doplnit ustanovení Úmluvy Rady Evropy o prevenci terorismu, otevřené k podpisu ve Varšavě dne 16. května 2005 (dále jen „*Úmluva*“), pokud jde o kriminalizaci jednání uvedeného v článcích 2 až 6 tohoto Protokolu, a tím zvýšit úsilí smluvních stran při prevenci terorismu a jeho negativních dopadů na plné požívání lidských práv, především práva na život, jak přijímáním opatření na vnitrostátní úrovni, tak prostřednictvím mezinárodní spolupráce s náležitým ohledem na existující platné mnohostranné nebo dvoustranné smlouvy či dohody mezi smluvními stranami.

Článek 2 - Účast na spolčení nebo ve skupině za účelem terorismu

1. Pro účely tohoto Protokolu se „účastí na spolčení nebo ve skupině za účelem terorismu“ rozumí účast na aktivitách spolčení nebo skupiny za účelem spáchání nebo přispění ke spáchání jednoho či více teroristických trestných činů spolčením nebo skupinou.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby účast na spolčení nebo ve skupině za účelem terorismu, jak je uvedena v odstavci 1, byla trestným činem podle vnitrostátního právního řádu, pokud byla spáchána protiprávně a úmyslně.

Článek 3 – Podstoupení výcviku k terorismu

1. Pro účely tohoto Protokolu se „podstoupením výcviku k terorismu“ rozumí přijetí pokynů, včetně získání znalostí nebo praktických dovedností, od jiné osoby týkající se výroby nebo použití výbušnin, střelných zbraní nebo jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek nebo též týkající se jiných specifických metod či technik, za účelem spáchání nebo přispění ke spáchání teroristického trestného činu.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby podstoupení výcviku k terorismu, jak je uvedeno v odstavci 1, bylo trestným činem podle jejího vnitrostátního právního řádu, pokud bylo spácháno protiprávně a úmyslně.

Článek 4 - Vycestování do zahraničí za účelem terorismu

1. Pro účely tohoto Protokolu se „vycestováním do zahraničí za účelem terorismu“ rozumí vycestování do státu, který je jiný než stát, jehož je cestující osoba státním příslušníkem, nebo jiný, než ve kterém má cestující osoba trvalé bydliště, za účelem spáchání, přispění ke spáchání nebo účasti na teroristickém trestném činu nebo za účelem poskytnutí či podstoupení výcviku k terorismu.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby vycestování do zahraničí za účelem terorismu, jak je uvedeno v odstavci 1, z jejího území nebo jejími státními příslušníky, bylo trestným činem podle jejího vnitrostátního právního řádu, pokud bylo spácháno protiprávně a úmyslně. Přitom může každá smluvní strana stanovit podmínky vyžadované jejími ústavními principy a v souladu s nimi.

3. Každá smluvní strana přijme v souladu s vnitrostátním právním řádem taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby byla zavedena trestnost pokusu trestného činu uvedeného v tomto článku.

Článek 5 – Financování vycestování do zahraničí za účelem terorismu

1. Pro účely tohoto Protokolu se „financováním vycestování do zahraničí za účelem terorismu“ rozumí poskytování nebo shromažďování, jakýmkoli prostředky, přímo či nepřímo, zdrojů umožňujících zcela nebo částečně jakékoliv osobě vycestovat do zahraničí za účelem terorismu, jak je definováno v čl. 4 odst. 1 tohoto Protokolu, při vědomí, že zdroje jsou zcela nebo zčásti určeny k tomuto účelu.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby financování vycestování do zahraničí za účelem terorismu, jak je uvedeno v odstavci 1, bylo trestným

činem podle jejího vnitrostátního právního řádu, pokud bylo spácháno protiprávně a úmyslně.

Článek 6 – Organizace nebo jiné usnadnění vycestování do zahraničí za účelem terorismu

1. Pro účely tohoto Protokolu se „organizací nebo jiným usnadněním vycestování do zahraničí za účelem terorismu“ rozumí jakékoliv jednání spočívající v organizaci nebo usnadnění, které pomáhá jakékoliv osobě vycestovat do zahraničí za účelem terorismu, jak je definováno v čl. 4, odst. 1 tohoto Protokolu, s vědomím, že tato pomoc je poskytována za účelem terorismu.

2. Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby organizace nebo jiné usnadnění vycestování do zahraničí za účelem terorismu, jak je uvedeno v odstavci 1, bylo trestným činem podle jejího vnitrostátního právního řádu, pokud bylo spácháno protiprávně a úmyslně.

Článek 7 – Výměna informací

1. Aniž by tím byl dotčen čl. 3 odst. 2 písm. a) Úmluvy a v souladu s vnitrostátním právním řádem a stávajícími mezinárodními závazky, přijme každá smluvní strana nezbytná opatření za účelem posílení včasné výměny jakékoliv dostupné relevantní informace mezi smluvními stranami týkající se osob, které vycestují do zahraničí za účelem terorismu, jak je definováno v čl. 4. Každá smluvní strana za tímto účelem ustanoví kontaktní bod fungující nepřetržitě 24 hodin, 7 dní v týdnu.

2. Smluvní strana může určit již existující kontaktní bod podle odst. 1.

3. Kontaktní bod smluvní strany bude mít dostatečnou kapacitu k zajištění urychlené komunikace s kontaktním bodem jiné smluvní strany.

Článek 8 – Podmínky a ujištění

1. Každá smluvní strana zajistí, aby se provádění tohoto Protokolu, včetně zavedení, výkonu a uplatňování trestnosti jednání uvedeného v člancích 2 až 6, uskutečnilo za současného dodržování lidských práv, zejména práva na volný pohyb osob, svobodu projevu, svobodu sdružování a svobodu náboženského vyznání, a tam, kde to je vhodné, též jak je uvedeno v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a v jiných závazcích podle mezinárodního práva.

2. Zavedení, výkon a uplatňování trestnosti jednání uvedeného v člancích 2 až 6 tohoto Protokolu by mělo dále podléhat principu proporcionality s přihlédnutím k legitimně sledovaným cílům a jejich potřebnosti v demokratické společnosti s vyloučením jakýchkoliv forem svévole nebo diskriminačního či rasistického zacházení.

Článek 9 – Vztah mezi tímto Protokolem a Úmluvou

Slova a výrazy použité v tomto Protokolu budou vykládány ve smyslu Úmluvy. Takto budou přiměřeně používána mezi smluvními stranami všechna ustanovení Úmluvy, s výjimkou čl. 9.

Článek 10 – Podpis a vstup v platnost

1. Tento Protokol je otevřen k podpisu signatářům Úmluvy. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Signatář nemůže ratifikovat, přijmout nebo schválit tento Protokol, ledaže předtím ratifikoval, přijal nebo schválil Úmluvu, nebo tak učiní současně. Ratifikační listiny, listiny o přijetí či schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tento Protokol vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tři měsíců ode dne, ke kterému šest signatářů, z nichž alespoň čtyři jsou členskými státy Rady Evropy, uložilo ratifikační listinu, listinu o přijetí či schválení.

3. Pro každého signatáře, který následně uloží ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení, vstoupí tento Protokol v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tři měsíců ode dne uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 11 – Přístup k Protokolu

1. Poté, co tento Protokol vstoupí v platnost, může jakýkoliv stát, který přistoupil k Úmluvě, přistoupit k tomuto Protokolu nebo tak učinit současně.

2. U všech států přistupující k Protokolu podle odstavce 1 tohoto článku vstoupí tento Protokol v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tři měsíců ode dne uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 12 – Územní působnost

1. Každý stát nebo Evropská Unie může při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu určit jedno či více území, na která se bude tento Protokol vztahovat.

2. Každá smluvní strana může kdykoli později prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, rozšířit platnost tohoto Protokolu na kterékoli další území určené v tomto prohlášení. Ve vztahu k tomuto území vstoupí Protokol v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tři měsíců ode dne přijetí tohoto prohlášení generálním tajemníkem.

3. Každé prohlášení učiněné podle předcházejících dvou odstavců může být, u kteréhokoli území určeného v prohlášení, odvoláno písemným oznámením adresovaným generálnímu

tajemníkovi Rady Evropy. Toto odvolání nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců od data přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 13 – Výpověď

1. Každá strana může tento Protokol kdykoliv vypovědět sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
2. Výpověď nabude účinnosti prvního dne měsíce, následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců od data přijetí tohoto sdělení generálním tajemníkem.
3. Vypovězením Úmluvy se automaticky vypovídá i tento Protokol.

Článek 14 – Informace

Generální tajemník Rady Evropy písemně informuje členské státy Rady Evropy, Evropskou unii, nečlenské státy, které se podílely na sjednání tohoto Protokolu, jakož i každý stát, který přistoupil nebo byl přizván k přístupu k tomuto Protokolu, o:

- a) každém přístupu;
- b) uložení každé ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu;
- c) každém datu vstupu tohoto Protokolu v platnost podle článků 10 a 11;
- d) jakémkoli jiném činu, oznámení nebo sdělení týkajícím se tohoto Protokolu.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto Protokolu své podpisy.

V Rize dne 22. října 2015, v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně platná, a v jednom vyhotovení, které je uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy zašle ověřené opisy každému členskému státu Rady Evropy, Evropské unii, nečlenským státům, které se podílely na vypracování tohoto Protokolu a každému státu, který bude vyzván, aby přistoupil k tomuto Protokolu.

74**SDĚLENÍ**

**Ministerstva zahraničních věcí,
kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 58/2017 Sb. m. s.
o skutečnostech k provádění Dohody mezi Českou republikou a Kanadou
o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že na základě výměny nót ze dne 23. listopadu 2017 a 24. listopadu 2017 byl podle článku 9 odst. 1 Dohody mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže¹⁾ stanoven počet občanů, kteří budou moci využít Dohodu v kalendářním roce 2018, na 1 150 občanů z každého státu.

¹⁾ Dohoda mezi Českou republikou a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže, podepsaná dne 23. listopadu 2006 v Ottawě, byla vyhlášena pod č. 74/2007 Sb. m. s.; skutečnosti důležité k provádění Dohody byly oznámeny pod č. 84/2007 Sb. m. s.

75**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že nótou ze dne 6. června 2017 bylo České republice oznámeno rozhodnutí vlády Nizozemského království o vypovězení Smlouvy o zdanění příjmů z úspor a jejího prozatímního provádění mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím se zřetelem na Nizozemské Antily ve vztahu ke karibské části Nizozemska (ostrovy Bonaire, Sint Eustatius a Saba).

Smlouva byla sjednána výměnou dopisů ze dne 8. června 2004 a 27. srpna 2004 a byla vyhlášena pod č. 96/2006 Sb. m. s.

Platnost Smlouvy končí podle článku 13 Smlouvy dne 31. prosince 2017.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2017 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jirí Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řípská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 9:** DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.